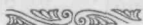

vanja. Tudi svojcem sem na dom pisal; vsi so se povrnili v naročje sv. katoliške Cerkve. Z mirno vestjo grem sedaj na vojsko. Kamen, ki me je dolgo tlačil, se mi je odvalil od srca. Ta milost mi je došla po škapulirju Matere božje!»

Dopis.

Marijin vrtec v Žužemberku.

Otroci, vam pa nekaj ni znano. »Kaj pa?« nas zvedavo povprašujete. To, da imamo tudi v Žužemberku obleni Krki na Dolenjskem Marijin vrtec. »Tega pa zares nismo vedeli.« Sedaj pa veste, kajne. Vrtec naš je mlad. Šteje komaj dve leti in pol. Rožic raste po gredicah okoli 140: dečkov in deklic. Kakšne so te rožice, bi še radi zvedeli! Vsakovrstne so. Veliko jih je prav lepih, veliko otrok je prav pridnih. Druge so pa manj lepe; menim: nekaj otrok je manj pridnih. Grdih, ovenelih rožic pa pri nas nočemo. Saj tudi vaša mati gredo na vrt in populijo plevel in grde cvetice in vse vkup pomečejo vun iz vrtca. Kdo bo pa to gledal po gredicah! Sicer izgleda cel vrtec grdo, in plevel zaduši še lepe rožice povrh. Tako tudi pri nas nekatere otroke kar izbrišejo iz Marijinega vrtca. Katere pa? Take, ki doma venomer starše jeze, ki so poredni, ki nočejo hoditi v cerkev, ali se večkrat v cerkvi slabo obnašajo, ki se v šoli nočejo učiti krščanskega nauka in se nič ne poboljšajo.

Pridni bodite torej, da še vas vun ne zmečejo. To bi bila sramota za vas. Posebno še k sv. obhajilu radi hodite. Pri nas gremo vsak mesec. Nekateri še večkrat. Precej je tudi takih, ki bi le potem šli večkrat, če bi šla še posteljica z njimi. Pa noče.

Shode smo imeli letos ob počitnicah tri. Vsakikrat smo slišali lepe zgodbe, molili za vojake in za mir in bili tudi nekoliko pokregani.

Danes bo dosti. Pa še drugič kaj.

A. H.

